08/11/2020

Χωρίς πιστούς στις μεγάλες εορτές του Νοεμβρίου

/ Επικαιρότητα

Η δεύτερη μέρα που βρίσκονται σε ισχύ τα μέτρα για την προστασία από τον κορωνοϊό με καθολικό εγκλεισμό της χώρας βρίσκουν τις Εκκλησίες και τις Ιερές Μονές της Ελλάδος να εορτάζουν τη Σύναξη των Αρχιστράτηγων Μιχαήλ, Γαβριήλ και Ραφαήλ και των λοιπών Ασωμάτων Δυνάμεων χωρίς την παρουσία των πιστών. Μάλιστα είναι η πρώτη Κυριακή με τα νέα μέτρα σε ισχύ μετά τον πρώτο εγκλεισμό του Μαρτίου.

Πολλές Εκκλησίες και αρκετές Ιερές Μονές είναι αφιερωμένες είτε στους Ταξιάρχες είτε σε κάποιον Αρχάγγελο και σήμερα πανηγυρίζουν χωρίς οι πιστοί να μπορούν να προσέλθουν και να προσκυνήσουν τις θαυματουργές εικόνες. Σύμφωνα με την νέα ΚΥΑ που δημοσιεύτηκε εχτές τα μέτρα είναι πολύ αυστηρά και δεν αφήνουν περιθώρια στους πιστούς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα των σημερινών εορτών είναι η Ιερά Μονή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών βρίσκεται στην κωμόπολη Μανταμάδος στην Λέσβο (Μυτιλήνη) και ένα από τα μεγαλύτερα προσκυνήματα της Δωδεκανήσου με πανελλήνια και πανορθόδοξη ακτινοβολία είναι η Μονή του Ταξιάρχη Μιχαήλ του Πανορμίτη στη Σύμη. Ακόμα ο Πολιούχος της Ιεράς νήσου Τήνου είναι ο Ιερός Ναός των Ταξιαρχών ενώ και σε πολλά άλλα μέρη της Ελλάδος

υπάρχουν Εκκλησίες που εορτάζονται πανηγυρικά κάθε χρόνο τη σημερινή ημέρα.

Τα μέτρα είναι σε ισχύ έως τη λήξη του μηνός Νοεμβρίου κάτι που σημαίνει ότι χωρίς την παρουσία των πιστών θα εορταστούν και άλλες μεγάλες εορτές της Ορθοδοξίας.

Τι αναφέρει η ΚΥΑ για τους χώρους λατρείας:

Για τους χώρους λατρείας η Κοινή Υπουργική Απόφαση αναφέρει χαρακτηριστικά ότι η τέλεση λειτουργιών **αποκλειστικά και μόνο από θρησκευτικούς λειτουργούς** και το αναγκαίο βοηθητικό προσωπικό **χωρίς την παρουσία άλλων φυσικών προσώπων**».

11.	**Χώροι λατρείας/θρησκευτικές τελετές** Τήρηση κανόνων λειτουργίας, απαιτήσεων και διαδικασιών του Παραρτήματος ΙΙΙ, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας. Από την υποχρεωτική χρήση μάσκας κατά το άρθρο 2 εξαιρούνται οι θρησκευτικοί λειτουργοί και οι ιεροψάλτες αποκλειστικά και μόνο κατά τη διάρκεια της θρησκευτικής τελετής.	• Τέλεση λειτουργιών, λατρευτικών συνάξεων, ιεροπραξιών ή κάθε είδους θρησκευτικής τελετής αποκλειστικά και μόνο από θρησκευτικό/ούς λειτουργό/ούς και το αναγκαίο βοηθητικό προσωπικό χωρίς την παρουσία άλλων φυσικών προσώπων. Δεν επιτρέπεται η παρουσία φυσικών προσώπων, πλην των αναφερομένων στο προηγούμενο εδάφιο, στους χώρους λατρείας αυτής κατά τη διάρκεια αυτής, καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση. • Στις κηδείες και τις σχετικές με αυτές θρησκευτικές λειτουργίες και λοιπές ιεροπραξίες και ταφικές εκδηλώσεις, επιτρέπεται η συμμετοχή μόνο του θρησκευτικού λειτουργού, έως εννέα (9) ατόμων και των προσώπων που επιμελούνται της ταφής.

Για τους χώρους λατρείας έχει εκδοθεί και σχετικό παράρτημα που αναφέρει ότι πρέπει και οι θύρες εισόδου και εξόδου του ναού να είναι κλειστές ενώ ο κατά νόμον θρησκευτικός λειτουργός είναι υπεύθυνος να μην εισέρχεται κανένας. Διευκρινίζει μάλιστα στην παράγραφο 2 ότι αν μεταδίδεται τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά ή διαδικτυακά η λειτουργία θα πρέπει το τεχνικό προσωπικό να μην υπερβαίνει τα 4 άτομα.

Επιπλέον οι Ιερές Μονές, τα Ησυχαστήρια και τα Μοναστήρια, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παραρτήματος 3, δεν θα δέχονται προσκυνητές ούτε ομαδικά ούτε ατομικά ενώ η λατρευτική ζωή συνεχίζεται κατά την κρίση του Ηγουμένου ή της Ηγουμένης με έγκριση του εκάστοτε Μητροπολίτη και με την αυστηρή προϋπόθεση ότι δεν συμμετέχει κανένας άλλος πλην της μοναστικής αδελφότητας ενώ τίθεται και όριο 10 ατόμων για τα μέλη της μοναστικής αδελφότητας και ο κανόνας ενός ατόμου ανά 15 τ.μ. ενώ απαγορεύονται οι επισκέπτες και στο Άγιον Όρος με τον Διοικητή να είναι υπεύθυνος της τήρησης των μέτρων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΧΩΡΟΙ ΛΑΤΡΕΙΑΣ

1. Για το χρονικό διάστημα ισχύος της παρούσας αναστέλλεται η τέλεση, με την παρουσία φυσικών προσώπων και με την επιφύλαξη της παρ. 2, κάθε είδους λειτουργιών, λατρευτικών συνάξεων, ιεροπραξιών και πάσης φύσεως θρησκευτικών τελετών σε όλους ανεξαιρέτως τους χώρους θρησκευτικής λατρείας (κάθε είδους και κάθε νομικού, κανονικού και εν γένει θρησκευτικού καθεστώτος ναών και παρεκκλησίων, ευκτηρίων οίκων, τεμενών, συναγωγών κ.λπ.) κάθε δόγματος και θρησκείας, ανεξαρτήτως μεγέθους και χωρητικότητας τους, στο σύνολο της Επικράτειας, για προληπτικούς λόγους δημόσιας υγείας.

2. Σε περίπτωση τέλεσης λειτουργιών, λατρευτικών συνάξεων, ιεροπραξιών ή κάθε είδους θρησκευτικής τελετής, αυτές πραγματοποιούνται αποκλειστικά και μόνο από θρησκευτικό/θρησκευτικούς λειτουργό/λειτουργούς και το αναγκαίο βοηθητικό προσωπικό (όπως ιεροφάλτης, νεωκόρος), ο συνολικός αριθμός των οποίων δεν υπερβαίνει τους τέσσερις (4) για όλους τους χώρους λατρείας εκτός των Μητροπολιτικών Ναών, στους οποίους ο ανώτατος αριθμός ορίζεται σε έξι (6), και υπό την προϋπόθεση τήρησης: α) της αναλογίας ενός ατόμου ανά 15 τ.μ. επιφανείας με ελάχιστη απόσταση τα δύο (2) μέτρα μεταξύ τους, καθώς και β) των θεσπισθέντων προληπτικών μέτρων υγιεινής για την αποφυγή μετάδοσης του κορωνοϊού COVID-19. Οι θύρες εισόδου και εξόδου του χώρου λατρείας παραμένουν κλειστές και ο κατά νόμο θρησκευτικός λειτουργός είναι υπεύθυνος να λαμβάνει όλα τα προσήκοντα μέτρα, ώστε να εξασφαλίζεται ότι κανένα πρόσωπο δεν εισέρχεται στον χώρο λατρείας κατά τη διάρκεια της τέλεσης λειτουργίας, λατρευτικής σύναξης, ιεροπραξίας και κάθε είδους θρησκευτικής τελετής. Σε περίπτωση που η ως άνω λειτουργία, λατρευτική σύναξη, ιεροπραξία ή κάθε είδους θρησκευτική τελετή μεταδίδεται από εθνικής ή τοπικής εμβέλειας τηλεοπτικό ή ραδιοφωνικό μέσο ή μέσω διαδικτύου, επιτρέπεται η παρουσία του απολύτως αναγκαίου τεχνικού προσωπικού του μέσου, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τέσσερα (4) άτομα.

3. Οι ως άνω απαγορεύσεις και υποχρεώσεις καταλαμβάνουν και τους χώρους λατρείας που βρίσκονται εντός δημοσίων, δημοτικών, φιλανθρωπικών, κοινωφελών ή άλλων υπηρεσιών, καταστημάτων και εγκαταστάσεων (π.χ. νοσοκομείων και ψυχιατρείων, γηροκομείων, οικοτροφείων, κοιμητηρίων, κατασκηνώσεων). Η κατ' εξαίρεση τέλεση λειτουργιών, λατρευτικών συνάξεων, ιεροπραξιών ή κάθε είδους θρησκευτικών τελετών που προβλέπεται στην παρ. 2 δεν επιτρέπεται σε χώρους λατρείας που βρίσκονται εντός ιδιωτικών κτημάτων, κτιρίων και επιχειρήσεων (π.χ. συγκροτημάτων κατοικιών, κέντρων εκδηλώσεων, ξενοδοχείων).

4. Οι Ιερές Μονές, τα Μοναστήρια, τα Ησυχαστήρια και οι λοιποί χώροι εγκαταβίωσης του συνόλου της Επικράτειας, κατά το ως άνω χρονικό διάστημα ισχύος της παρούσας δεν δέχονται κοινό και πιστούς σε οργανωμένες ή ατομικές προσκυνηματικές επισκέψεις. Η λατρευτική ζωή των Ιερών Μονών, των Μοναστηριών και των Ησυχαστηρίων μπορεί να συνεχίζεται, κατά την κρίση του Ηγουμένου ή της Ηγουμένης και κατόπιν έγκρισης του επιχώριου Μητροπολίτη, υπό την αυστηρή προϋπόθεση ότι δεν συμμετέχει κανένας άλλος πλην της μοναστικής αδελφότητας και με ανώτατο όριο τα δέκα (10) μέλη της μοναστικής αδελφότητας, τηρώντας τον κανόνα ενός ατόμου ανά 15 τ.μ. επιφανείας με ελάχιστη απόσταση δύο (2) μέτρων μεταξύ τους και εφόσον τηρούνται όλα τα μέτρα υγιεινής που έχουν θεσπίσει οι δημόσιες αρχές για την αποφυγή μετάδοσης του κορωνοϊού COVID-19. Οι απαγορεύσεις επισκέψεων και όλα τα αναγκαία προληπτικά μέτρα που αφορούν στις Ιερές Μονές της Αθωνικής Πολιτείας, αποφασίζονται από τον Διοικητή του Αγίου Όρους, κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης της Ιεράς Κοινότητας σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα. Με την ως άνω απόφαση απαγορεύεται η είσοδος όλων των επισκεπτών στη Χερσόνησο του Άθω ή παρατείνεται ισχύουσα απαγόρευση κατά το αναγκαίο χρονικό διάστημα. Ο Διοικητής εποπτεύει την ορθή τήρηση όλων των μέτρων προστασίας, είτε αυτά λαμβάνονται από τον ίδιο τοπικά είτε λαμβάνονται σε επίπεδο Επικράτειας.

5. Όσον αφορά στις κηδείες και τις σχετικές με αυτές θρησκευτικές λειτουργίες και λοιπές ιεροπραξίες και ταφικές εκδηλώσεις, στις οποίες, σύμφωνα με τα οικεία θρησκευτικά ήθη και πρακτικές, είθισται η συμμετοχή και η προσέλευση συγγενών, φιλικών προσώπων και κοινού, επιτρέπεται η συμμετοχή μόνο του θρησκευτικού λειτουργού, έως εννέα (9) ατόμων και των προσώπων που επιμελούνται της ταφής, τηρουμένων αυστηρώς των λοιπών προληπτικών μέτρων προστασίας και οδηγιών των υγειονομικών αρχών.

5. Όσον αφορά στις κηδείες και τις σχετικές με αυτές θρησκευτικές λειτουργίες και λοιπές ιεροπραξίες και ταφικές εκδηλώσεις, στις οποίες, σύμφωνα με τα οικεία θρησκευτικά ήθη και πρακτικές, είθισται η συμμετοχή και η προσέλευση συγγενών, φιλικών προσώπων και κοινού, επιτρέπεται η συμμετοχή μόνο του θρησκευτικού λειτουργού, έως εννέα (9) ατόμων και των προσώπων που επιμελούνται της ταφής, τηρουμένων αυστηρώς των λοιπών προληπτικών μέτρων προστασίας και οδηγιών των υγειονομικών αρχών.

Οι αρχές που είναι υπεύθυνες για τη λειτουργία και διαχείριση των κοιμητηρίων επιβλέπουν την ορθή εφαρμογή του παρόντος και οφείλουν να αποτρέπουν την προσέλευση προσώπων, στα οποία δεν επιτρέπεται η συμμετοχή στην τελετή, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

Ποιες άλλες μεγάλες εορτές υπάρχουν το Νοέμβριο:

Αύριο, 9 Νοεμβρίου, η Εκκλησία μας εορτάζει τη μνήμη του Αγίου Νεκταρίου, Επισκόπου Πενταπόλεως με επίκεντρο του εορτασμού να αποτελεί η Αίγινα. Στις 11 Νοεμβρίου του Αγίου Μηνά ενώ στις 13 τιμάται η μνήμη του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου και την επομένη στις 14 ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ο Θαυματουργός. Ακολουθεί η εορτή του Ευαγγελιστή Ματθαίου στις 16 Νοεμβρίου και έπειτα η μεγάλη Θεομητορική εορτή του Νοεμβρίου τα Εισόδια της Θεοτόκου στις 21. Στα τέλη Νοεμβρίου η Εκκλησία μας τιμάει μεταξύ άλλων τρεις μεγάλους Αγίους. Την Αγία Αικατερίνη στις 25 Νοεμβρίου, τον Άγιο Στυλιανό στις 26 και την τελευταία μέρα, ημέρα που λήγουν τα μέτρα που είναι σε ισχύ, τον Άγιο Ανδρέα.

Όλες οι παραπάνω εορτές θα τιμηθούν στις Εκκλησίες, τις Ιερές Μονές και τα Ησυχαστήρια χωρίς την παρουσία των προσκυνητών αποκλειστικά και μόνο από τον θρησκευτικό λειτουργό και χωρίς τη δυνατότητα οι πιστοί να μπορούν να προσκυνήσουν τις θαυματουργές Ιερές Εικόνες των Αγίων.

Τα σημερινά μεγάλα προσκυνήματα:

Η Ιερά Μονή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών βρίσκεται στην κωμόπολη Μανταμάδος στην Λέσβο (Μυτιλήνη)

. Η ημερομηνία ίδρυσης της δεν μας είναι γνωστή. Μπορούμε όμως να υπολογίσουμε ότι το έτος που μπήκε ο θεμέλιος λίθος βρίσκεται εκατοντάδες χρόνια πίσω (περί τον 9ο αιώνα μ.Χ.). Πρόκειται για βυζαντινό μοναστήρι του οποίου η λειτουργία διακόπηκε μάλλον κατά την κατάκτηση του νησιού από τους Τούρκους γύρω στα 1462 μ.Χ.

Κατά τα μέσα του 19ου αιώνα μ.Χ. ζούσανε εδώ λιγοστοί μοναχοί έχοντας αφιερώσει την ζωή τους στην νηστεία και στην αδιάλειπτη προσευχή και δοξολογία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Η πληροφορία αυτή μας έρχεται από τους εκκλησιαστικούς κώδικες.

Η εικόνα του Ταξιάρχη Μιχαήλ είναι μοναδική σε ό, τι αφορά τον τρόπο και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες δημιουργήθηκε και τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν. Η ζωντανή μας παράδοση την τοποθετεί στο 1000 με 1100 μ.Χ. την εποχή δηλαδή, που σ’ όλο το Αιγαίο κυριαρχούσαν και λεηλατούσαν τα παράλιά του οι Σαρακηνοί πειρατές. Ο ιερός αυτός χώρος ήταν ανδρικό Μοναστήρι προς τιμήν των Αρχαγγέλων. Ο αρχιπειρατής Σιρχάν έμαθε ότι εκεί υπάρχει πολύς πλούτος και μια νύχτα, που οι μοναχοί βρισκόταν στον Ιερό Ναό συγκεντρωμένοι στη θεία τους λειτουργία, μπήκε αυτός και η συμμορία του με σχοινιά από τα τείχη και τους κατάσφαξαν.

Μέσα στο Ιερό Άγιο Βήμα του ναού, μαζί με τον λειτουργούντα ιερέα, βρισκόταν και ένα 17χρονο καλογεροπαίδι, ο δόκιμος Γαβριήλ, που βοηθούσε στα τελούμενα. Αυτός βλέποντας τη φοβερή σφαγή, κατόρθωσε να ξεγλιστρήσει από το παράθυρο του Αγίου Βήματος, να ανεβεί στη σκεπή και να κρυφτεί. Αυτό το αντιλήφθηκαν οι πειρατές και αφού λεηλάτησαν το Ναό και όλο το Μοναστήρι, θέλησαν να πιάσουν και τον δόκιμο για να μην αφήσουν μάρτυρα, που θα ειδοποιούσε τυχόν, τους γύρω συνοικισμούς, οι κάτοικοι των οποίων θα τους έκλειναν το δρόμο προς την θάλασσα, και θα τους χτυπούσαν.

Έβαλαν λοιπόν σκάλες και ανέβηκαν στη στέγη για να τον πιάσουν. Αλλά, η στέγη μετατράπηκε σε μια φουρτουνιασμένη θάλασσα και στο μέσον, πανύψηλος και αγριωπός, με σπαθί στο χέρι που πετούσε αστραπές, ο Ταξιάρχης, έτοιμος να τους επιτεθεί. Πανικόβλητοι οι πειρατές τράπηκαν σε άτακτη φυγή προς τη θάλασσα, αφήνοντας όλα τα κλοπιμαία μέσα στην αυλή του Μοναστηριού. Την άλλη μέρα οι κάτοικοι των γύρω συνοικισμών με αρχηγό τους τον Αλέξη, τον άρχοντα του Στένακα, βρήκαν τους Σαρακηνούς πειρατές σφαγμένους με μια μαχαιριά, που άρχιζε από το μέτωπο και κατέληγε στον ομφαλό.

Ο δόκιμος μοναχός, που από θαύμα σώθηκε μόλις συνήλθε κατηφόρισε μέσα στο Ναό, για να παράσχει τις πρώτες βοήθειες στους συντρόφους του. Εκεί τους

βρίσκει όλους σφαγμένους! Τότε του ήλθε μια θεία έμπνευση. Να συγκεντρώσει το αίμα των σφαγμένων μοναχών, να το αναμείξει με χώμα, να φτιάξει πηλό και να ιστορήσει τη μορφή του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, όπως την είδε πάνω στη σκεπή, κατά τη θαυμαστή παρουσία Του. Άρχισε να πλάθει την εικόνα του Ταξιάρχη ανάγλυφη, δίνοντας τη μορφή εκείνη που πάνω στη σκεπή ο ίδιος είδε. Ήταν δε τόσο αφοσιωμένος στη προσπάθεια, να δώσει στον πηλό τη μορφή του Αρχαγγέλου ώστε, δεν πρόσεξε ότι ο πηλός τελείωνε! Έτσι τελείωσε το πρόσωπό του και το υπόλοιπο σώμα Του το έφτιαξε αναγκαστικά πολύ μικρό, δυσανάλογο και ασύμμετρο.

Στο μεταξύ, δυο πειρατές, που είχαν μείνει στην παραλία περιμένοντας τους συντρόφους τους, ανησύχησαν από την αργοπορία και ανηφόρισαν για να τους συναντήσουν. Όταν αντίκρισαν στο πλάτωμα το μακάβριο θέαμα, γύρισαν γρήγορα στα καράβια, οπού περίμενε με αγωνία ο αρχηγός τους, και του διηγήθηκαν την τραγωδία. Μόλις τ’ άκουσε εκείνος, χτύπησε τη γροθιά του στο τραπέζι και ορκίστηκε εκδίκηση.

Τον επόμενο χρόνο έβαλε σ’ εφαρμογή το σχέδιο του για την κατάληψη του Στένακα. Μια νύχτα οι πειρατές αποβιβάστηκαν αθόρυβα στην παραλία και ετοιμάζονταν να επιτεθούν τα χαράματα στη μικρή πολιτεία, που κοιμόταν ανυποψίαστη. Αυτή την κρίσιμη ώρα επεμβαίνει και πάλι ο Ταξιάρχης. Ο Στέφανος, ο γιος του άρχοντα Αλέξη, που μόλις είχε πέσει να κοιμηθεί, βλέπει μπροστά του τον αρχάγγελο. Ήταν πανώριος μες στην ολόχρυση πανοπλία του. Τα ξανθά μαλλιά του χύνονταν στους ώμους κι έδιναν στα κάτασπρα φτερά του χρυσή ανταύγεια. Στο δεξί χέρι κρατούσε πύρινη ρομφαία, ενώ τ’ αριστερό ήταν σηκωμένο με τεντωμένο το δείκτη. Χαμογέλασε στο νέο και με γλυκεία φωνή του είπε: «Σήκω πάνω, Στέφανε. Πήγαινε γρήγορα με τον πατέρα σου να ετοιμάσετε την άμυνα της πόλης. Έρχονται οι Σαρακηνοί να σας αφανίσουν. Μη φοβηθείτε! Στο πλευρό σας θα είμαστε εγώ κι ο προστάτης σου Άγιος. Θα σας προστατεύουμε και θα σας καθοδηγούμε. Οι πειρατές έχουν αράξει στον όρμο, κάτω από την πόλη σας. Λίγοι απ’ αυτούς θ’ αναρριχηθούν στο κάστρο, για να εξουδετερώσουν το σκοπό της πύλης και ν’ ανοίξουν την καστρόπορτα. Θα σας επιτεθούν την ώρα που η νύχτα παλεύει με τη μέρα. Προσοχή στην πύλη»!

Τα γεγονότα εξελίχθηκαν όπως τα είπε ο Ταξιάρχης. Όταν οι κουρσάροι επιτέθηκαν, βρήκαν τους υπερασπιστές στις επάλξεις. Την ίδια ώρα ένα απόσπασμα με αρχηγό το Στέφανο, που είχε κατηφορίσει αθόρυβα στην παραλία, έβαζε φωτιά στα πειρατικά καράβια. Οι πειρατές είδαν τη φωτεινή ανταύγεια της φωτιάς και τα ‘χασαν. Ο πανικός που ακολούθησε ήταν απερίγραπτος. Ενώ έτρεχαν προς τη θάλασσα, τους καταδίωκαν έφιπποι οι Στενακιώτες και τους

αποδεκάτιζαν. Μια ομάδα με τον αρχιληστή κατάφερε να ξεφύγει, ακολουθώντας πορεία μέσα από το δάσος. Έπεσε όμως πάνω στο απόσπασμα που είχε πριν λίγο κάψει τα καράβια, και βρέθηκε κυκλωμένη. Σε λίγο κι αυτοί οι πειρατές, μαζί με τον αρχιληστή, είχαν εξολοθρευθεί.

Η Ιερά Μονή του Ταξιάρχη Μιχαήλ του Πανορμίτη στη Σύμη. Η ονομασία του όρμου Πάνορμος, στην οποία οφείλει το όνομά του το μοναστήρι, έχει αρχαία προέλευση. Για την ετυμολογία είναι πιθανές δύο εκδοχές η μία σχετική με τον όρμο (πάν -όρμος) και η άλλη με την ερημική τοποθεσία (παν -ερμος) όπου κτίσθηκε η Μονή. Στη Σύμη εκτός από τον Πανορμίτη, υπάρχουν άλλα οκτώ μοναστήρια, αφιερωμένα στον Ταξιάρχη Μιχαήλ που αντιστοιχούν στα εννέα αγγελικά τάγματα. Αυτά είναι οι Άγγελοι, οι Αρχάγγελοι, οι Θρόνοι, οι Δυνάμεις, οι Αρχές, οι Κυριότητες, οι Εξουσίες, τα Χερουβίμ και τα Σεραφίμ.

Η λαική παράδοση συνδέει την ίδρυση της Μονής του Πανορμίτη με την ευλάβεια του συμιακού λαού. Αναφέρεται το όνομα μιας θεοφοβούμενης γυναίκας της Μαριώς του Πρωτενιού, που βρήκε σκάβοντας το χωράφι της στον Πάνορμο ένα μικρό εικόνισμα του Πανορμίτη στη ρίζα ενός σχίνου. Την μετέφερε στο σπίτι της και την τοποθέτησε ανάμεσα στα άλλα εικονίσματά της. Την επόμενη όμως το εικονισματάκι εξαφανίστηκε. Πηγαίνοντας ξανά στον Πάνορμο το βρήκε πάλι στο ίδιο σημείο. Το ξαναπήγε στο σπίτι της και αυτή τη φορά εξαφανίστηκε. Λύπη την κατέλαβε. Στον ύπνο της εμφανίστηκε ο ίδιος ο Αρχάγγελος «λαμπροφορών και απαστράπτων» και της εξέφρασε την επιθυμία του να μείνει στον Πάνορμο. Η ευσεβής γυναίκα την άλλη μέρα πήγε στον πνευματικό της και εκείνος τη συμβούλευσε να κτίσει ένα εκκλησάκι στον τόπο όπου βρήκε το εικόνισμα.

Το 1806 μ.Χ., ο σουλτάνος Σελίμ, εξέδωσε φιρμάνι, μετά από παράκληση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με το οποίο προστατευόταν το μοναστήρι και η περιουσία του από οιαδήποτε «έξωθεν επέμβαση», αυθαιρεσίες οργάνων, ή παραγόντων του ίδιου του Οθωμανικού κράτους.

Σπουδαία ήταν η ενίσχυση του μοναστηριού στην Ελληνική Επανάσταση όπως αναφέρει η συμιακή παράδοση. Υπάρχει έγγραφο των Συμαίων προς τον Ιωάννη Καποδίστρια (15 Δεκεμβρίου 1830 μ.Χ.) στο οποίο γίνεται λόγος για παροχή οικονομικής ενίσχυσης 7.000 γρόσια. Αναφέρονται οι στενοί δεσμοί του μοναστηριού με τους Υδραίους και τον Ανδρέα Μιαούλη, η οικογένεια του οποίου συνδεόταν με τον ηγούμενο Νεόφυτο Β΄.

Ο σημερινός ναός του Πανορμίτη (καθολικό) αφιερωμένος στον Αρχάγγελο

Ταξιάρχη Μιχαήλ, που έχει σχήμα μονόκλιτης βασιλικής, είναι διπλός σταυρεπίστεγος και σχηματίζει εσωτερικά δύο σταυροθόλια. Ο περίφημος συμαίος αγιογράφος Νεόφυτος φαίνεται ότι έχει φιλοτεχνήσει ένα μεγάλο μέρος του Πανορμίτη.

Αριστουργηματικό είναι το τέμπλο του καθολικού. Οι εικόνες του ανήκουν στη μεταβυζαντινή περίοδο, υπέροχης τέχνης με ασημώματα. Εικονίζουν δεξιά της ωραίας Πύλης τον Παντοκράτορα και τον Τίμιο Πρόδρομο, και αριστερά την Παναγία και τον Αρχάγγελο Μιχαήλ. Ενδιάμεσα υπάρχει νεώτερη εικόνα με την Πεντηκοστή, κατά την οποία καθιερώθηκε η δεύτερη πανήγυρη της μονής. Στη δεξιά πλευρά του ναού μεταξύ του αναλογίου και του τέμπλου, είναι τοποθετημένο στον τοίχο το εικονοστάσι με την μεγάλη εικόνα του Πανορμίτη τον πιο πολύτιμο θησαυρό του μοναστηριού και ολόκληρης της Σύμης.

Από επιγραφή που υπάρχει στη θαυματουργή ολόσωμη εικόνα του Πανορμίτη μαρτυρείται ότι ασημώθηκε το 1724 μ.Χ. από τον Ιωάννη Πελοποννήσιο με έξοδα των καπεταναίων, του κλήρου και της κοινότητας Σύμης. Μπροστά στο θαυματουργό εικόνισμα που συγκεντρώνει το σεβασμό, τις προσδοκίες και τις ελπίδες του πιστού λαού είναι κρεμασμένα πλήθος αφιερώματα αργυρά τάματα, ομοιώματα, τιμαλφή.

Δείτε ακόμα:

«Βουβός» ο Πανορμίτης για πρώτη φορά στα χρονικά

Εκδόθηκε η ΚΥΑ – Τι προβλέπει για εκκλησίες και Ιερές Μονές

ΑΠΟΣΤΟΛΗ – «Παερμιώτη μου κάν’ το θαύμα σου!»

ΑΠΟΣΤΟΛΗ «Ορθοδοξία»: Οι σκούπες του Πανορμίτη σαρώνουν τις ασθένειες

ΔΕΙΤΕ – 2018 – «Βούλιαξε» ο Πανορμίτης Σύμης από προσκυνητές